

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315205522
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5315205522.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - Ján Húšťava - JH - terén, so sídlom Stred 884, 023 11 Zákopčie, IČO: 41586255, v zastúpení právne JUDr. Ladislav Ščury, advokát so sídlom O. XXXX, XXX XX T., proti žalovaným: 1/ HAES s.r.o., so sídlom Predmierska 404, 023 54 Turzovka, IČO: 45 419 981, 2/ HAES MACHINES, s.r.o., so sídlom Predmierska 404, 023 54 Turzovka, IČO: 44 563 060, žalovaní obaja v zastúpení Mgr. Branislav Samec, advokát so sídlom Z. Z. X, XXX XX R., o zaplatenie 15.557,30 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/122/2015-159 zo dňa 31.1.2020 čo do výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II. o priznaní nároku žalovaným na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

N e d o t k n u t ý m ostáva rozsudok v odvolaní nenašadenom výroku I. o zamietnutí žaloby.

Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) napadnutým rozsudkom - vo výroku I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal dňa 29.5.2015 voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia sumy 15.557,30 eur spolu s 9,05% ročným úrokom z omeškania od 2.5.2015 do zaplatenia. Vo výroku II. rozsudku žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca v súdnej veci smeroval tzv. poddžnícku žalobu voči žalovaným 1/, 2/ ako voči dlžníkom osoby povinnej - Stanislava Hnidku - HAES - od neho žalobca /v pozícii oprávneného v exekúcii vedenej u OS Čadca sp. zn. 5Er/624/2014 domáhal na základe exekučných titulov: uznesenia OS Čadca sp. zn. 4Cb/40/2009 zo dňa 11.11.2013 v spojení s uznesením KS v Žiline sp. zn. 13Cob/223/2014-524 zo dňa 12.8.2014 vymoženia pohľadávky : trov konania vo výške 2.384 eur, trov právneho zastúpenia vo výške 9.442,31 eur a trov odvolacieho konania vo výške 162,10 eur. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že predmetná exekúcia bola podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku zastavená z dôvodu zániku pohľadávky žalobcu (v exekúcii oprávnený) jednostranným započítaním vykonaným jeho dlžníkom (v exekúcii povinný).

3. Postupujúc podľa § 255 ods. 1 CSP okresný súd priznal v spore úspešným žalovaným 1/, 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti rozsudku čo do výroku II. o náhrade trov konania sa odvolal v zákonnej lehote žalobca, domáhal sa v dotknutom výroku zmeny, v rámci nej žiadal priznať voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

Odvolaateľ namietal rozhodovanie súdu o náhrade trov konania aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, bol názoru, že súd mal rozhodovať podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pretože on žalobu podal dôvodne a konanie nebolo zapríčinené jeho vinou. Dodáva, že sa podanou žalobou domáhal iba svojich zákonných práv, nemohol vedieť, že si jeho dlžník započíta pohľadávku, ktorú on viedol/mal v tom čase u A. Z.. Tvrdí, že žalovaní 1/, 2/ aj menovaná znemožnili mu domôcť sa rozhodnutia o splnenie povinnosti v zmysle poddĺžnickej žaloby, t.j. zaplataenia peňažnej sumy, ktorú mu Stanislav Hnidka HAES dlhoval, práve žalovaní zapríčinili postúpenie pohľadávky aj neuhradenie trov pôvodného konania, svojim postupom porušili dobré mravy a preto existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre rozhodovanie o trovách konania podľa § 256 ods. 2 CSP. Žalovaní totiž až po tom, čo prehrali prvý súd účelovo odkúpili jeho pohľadávku od Z. a to len z dôvodu, aby nemuseli uhradiť trovy konania jeho advokátovi, na ktoré ich súd zaviazal.

5. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu zdôraznili započítanie pohľadávky Stanislava Hnidku - HAES voči pohľadávke žalobcu jednostranným právny úkonom dňa 25.5.2015, žalobcovi písomne oznámené dňa 26.5.2015 (odkazujú na kópiu podacieho lístka v spise) argumentujúc, že hoc žalobca už k uvedenému dátumu mal vedomosť o zániku svojej pohľadávky voči dlžníkovi jednostranným zápočtom, napriek tomu dňa 29.5.2015 podal u súdu poddĺžnicu žalobu, ako sa preukázalo nedôvodnú, nechal dospieť spor/konanie až do štádia vyhlásenia rozsudku. Sú názoru, že okresný súd o náhrade trov konania rozhodol správne aplikáciou ust. § 255 ods. 1 CSP, navrhujú preto potvrdenie rozsudku v odvolaní napadnutom výroku a žiadajú priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie v zákonom stanovenej lehote podal na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. o náhrade trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti. Nedotknutým ostal výrok I. odvolaní nenapadnutý.

7. Odvolací súd musel konštatovať vecnú správnosť rozhodovania okresného súdu v otázke náhrady trov konania aplikáciou ust. § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu, v súdnej veci bol totiž rozhodujúci meritórny výsledok sporu. Žalobca o svojej žalobe (poddĺžnickej) úspešný nebol, jeho žalobu okresný súd vyhodnotil za nedôvodnú po preukázaní, že jeho pohľadávka už v čase podania žaloby neexistovala (zanikla v dôsledku vykonaného zápočtu jeho dlžníkom).

8. Obsah spisu preukazuje, že žalobca súdu doručil žalobu dňa 29.5.2015 a žalovaní už vo svojom prvom úkone - v písomnom vyjadrení k žalobe sa bránili neexistenciou pohľadávky žalobcu v dôsledku jej zániku vykonaním zápočtu/započítania jeho dlžníkom a oznámením tohto úkonu žalobcovi ešte v dobe pred podaním žaloby (čo ani odvolaateľ nenamietal) a ako vyplýva z dôvodov zamietnutia žaloby meritórnym rozsudkom, obrana žalovaných sa preukázala ako dôvodná. Ustanovenie § 256 ods.1 CSP upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania zásadou procesnej zodpovednosti/procesného zavinenia strany/strán sporu v prípade „zastavenia konania“, v súdnej veci konanie nebolo zastavené (ani čiastočne) ale sa skončilo meritórnym rozsudkom - ním neúspechom žalobcu. Ust. § 256 ods.2 CSP - rieši rozhodovanie súdu o trovách procesne zavinených stranami (napr. v prípade zodpovednosti za trovy vzniknuté náhodou, zavinené odročením pojednávania a pod.) - o takýto prípad v súdnej veci nejde. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch keď síce sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu, súd ale zistí výnimočné dôvody pre ktoré náhradu trov konania úspešnej procesnej neprizná. Okolnosti uvádzané odvolaateľom ako tzv. výnimočné si odvolací súd akceptovať nemohol, zásadnou skutočnosťou totiž pre zamietnutie žaloby meritórnym rozsudkom (znamenajúci neúspech žalobcu v spore) bolo, že žalobou uplatnená pohľadávka v dobe podania žaloby už neexistovala, o čom žalobca bol v čase pred podaním žaloby aj upovedomený, teda žaloba bola vyhodnotená ako nedôvodná.

9. Vzhľadom na konštatované zásadné súvislosti odvolací súd odvolaniu žalobcu nemohol vyhovieť.

10. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalovaným 1/, 2/ (úspešným v odvolacom konaní) voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Dodáva, že aj o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie prípustné n i e j e .